

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
Излиза всеки Петък

Абонаментъ: За година . . . . . 55 лв. За 6 месеца . . . . . 30 лв.	Всичко що се отнася до вестника да се изпраща до кметството — Варна,	Обявления: Официални по 2 лв. на кв. сант. търговски по споразумение.
Броя 1 лв.	Редакцията: Общинското управление, секретарията.	Броя 1 лв.

Д. ПОЛОВЪ

Финансовото състояние на Варненската община през последните години и нуждата от финансова статистика

(Продължение от миналия брой)

Резултата от това ще се види при приключване на бюджетното упражнение, ако не и по-рано, при оформяване на тази годишната заплата, ако не се намъри другъ приходенъ източникъ най-впроятенъ по депозитните разписки.

Отъ дадената таблица се вижда, че предвижданите въ съответните бюджети стари дългове не сж биле изплатени не само въ размъръ на процента на реализираното на бюджета, но въ такъвъ размъръ, че остатъка прибавянъ къмъ неизплатените платежни заповѣди отъ същото бюджетно упражнение още повече обременява дълговете на общината.

През 1930/1931 год. отъ предвидените по § 35 11,926,553 лв. сж биле изплатени едва 1,473,959 лв. Остатъка отъ лева 10,452,601 не е изплатенъ, въпреки, че бюджета за тая година е реализиранъ съ 53 %.

Презъ следующата нъкъ година 1931/1932 сжщо отъ предвидената по сжщия § 35 сума 6,282,950 лв. е изплатена само 1,074,638 лева, а остатъка 5,208,312 лева лега върху тази годишния бюджетъ.

Тръбва да се забележи, че отъ предвидените по този § на бюджета задължения има и та-

квива, които сж по изпълнителни листове и предвиждани съ съответните лихви, повечето отъ които сж по 10% и 12%. Явно е, че ненавременното имъ изплащане задължава още повече общината съ тия лихви.

Явява се въпросътъ, защо оставатъ неизплатени платежни заповѣди въ края на бюджетното, упражнение, и отъ тукъ да се увеличаватъ дълговете на общината при невъзможността имъ да се изплатятъ презъ следующото бюджетно упражнение по начина показанъ въ чл. 379.

Отговорътъ е единъ: че при извършването на разходите по известни параграфи на бюджета не се държи сметка за процента на реализирането му и че при липса на салдо въ края на бюджетното упражнение, а главно липса на наличност, разходите извършени въ размъръ на предвидените въ бюджета кредити не могатъ да се изплатятъ. Логично е изплащането имъ да става по начина показанъ въ чл. 379, но ако има постъпления отъ недобори по следния бюджетъ, а при недостатъчното постъпления на недоборитова не може да стане. Явна е нуждата вече на разпоредителя и отчетника по бюджета отъ едни статистически данни за недоборите,

които данни ще имъ посочатъ въ какви размери могатъ да се извършатъ разходите презъ текущото бюджетно упражнение, а изплащането имъ да стане отъ недоборитъ презъ следующето и по законсообразно. При липсата на такива статистически данни ясно е, че ще изпаднемъ въ положение на произволнитъ разходи, които водятъ къмъ пакостни последици.

По някои ставатъ и разходи, които сж въ противоположеніе на постановленията на чл. 12 отъ закона за бюджета и отчетността, именно по незаконсообразно посятъ задължения. Така напримеръ по § 35 на бюджета на общината за 1932/1933 год. е предвидена за изплащане като старъ дългъ сумата 714,612 лева произходяща отъ направени разходи презъ 1931/1932 финансовата година отъ Санитарното отделение при общината извън предвиденитъ въ съответния бюджетъ кредити. Това показва, че она който е поелъ задълженията въ размеръ на горната цифра не се е съобразилъ, че трѣбва да се движи въ размеритъ на отпуснатитъ му чрезъ бюджета кредити. Ако по всичкитъ разходи се допусне такива незаконсообразности, то бюджета губи своето предназначение — той става ако неуможенъ, то поне неискренъ. Закона напълно забранява такива разходи и тѣ за смѣтка на она, който ги е допускалъ. Такива разходи се срещатъ презъ бюджетнитъ упражнения на Варненската община не само въ поменатата година. Това е лоша практика, която трѣбва да се забрани и отблъзва отъ она който е натоваренъ съ поемане отговорността съ задълженията по известни разходи.

Това е явна последица отъ ненавременното оформяване на разходите, които се извършватъ чрезъ забранения съ закона начинъ — авансовитъ разписки.

Друга една установена въ Варненската община практика, която има пагубенъ резултатъ, това е да се изписватъ въ разходъ суми при липсата на касова наличностъ, а само при едно фиктивно приходно салдо. Това става чрезъ извънбюджетнитъ операции чрезъ така нареченитъ депозитни разписки. Че салдото по прихода е фактивно това е защото то се явява като резултатъ на неоформени още разходи срещу редовни документи. Ако презъ течение на бюджет-

ното упражнение се изплащатъ всички издадени презъ това бюджетно упражнение депозитни разписки до известна степенъ е оправдано. Обаче презъ последнитъ години (бюджетнитъ 1929/1930 1930/1930) пък и отъ по рано е била заведена такива практика, че въ края на бюджетното упражнение, при липсата на наличностъ, при приходно салдо, разбира се фиктивно, сж се изписвали срещу депозитни разписки платежни документи въ размеръ на салдото. Тая операция има за резултатъ ангажирането на приходитъ отъ последующитъ бюджетъ за смѣтка на разходите отъ минали бюджетъ.

Това сж пакъ дългове на общината за смѣтката на разходи извършени презъ дадено бюджетно упражнение безъ да се държи смѣтка на процента на реализиране приходитъ на общината. Че оперирането съ депозитнитъ разписки е пагубно, свидетелствува голъмия прерасходъ по бюджета на общината за 1930/1931 год. отъ лв. 1,880,918

Тоя прерасходъ е резултатъ отъ неправилното опериране на касата по отчетнитъ книжа презъ тая година въ свързка съ извънбюджетнитъ операции за смѣтка на едно лѣжливо салдо по прихода.

Макаръ, че боравенето съ депозитни разписки е едно голъмо улеснение за касата, то е неупоримо вредно особено въ края на бюджетното упражнение. **Когато то се извършва въ края на бюджетното упражнение за смѣтка на неоформени разходи, то е документъ на поемане едно задължение на касата презъ следующето бюджетно упражнение.**

Така, че неизплатенитъ платежни заповѣди презъ бюджетната година и издаденитъ въ края на сщцата година депозитни разписки сж два вида дългове отъ единъ и сщцъ произходъ, отъ които вторитъ скрито тормозятъ операциитъ на касата презъ следующето бюджетно упражнение, а първитъ ясно отбелязватъ влиянието си презъ единъ въ следующиятъ бюджетъ при липсата на постѣпления отъ недобори презъ непосредствено следующето бюджетно упражнение.

Следва.

ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

за лицата и мѣстноститѣ на които се именуватъ улицитѣ на градъ Варна.

Продължение отъ брой 302—303

21. Бѣласица

Планинска верига при която царь Самуилъ презъ 1014 год. претърпѣлъ поражение отъ Василий II и падналитѣ въ пленъ 15,000 български войници сж били ослѣпени, като на сто души сж оставили по единъ съ по едно око. Тази жестокостъ на гърцитѣ Самуилъ не е могълъ да претърпи и пада мъртавъ.

22. Бенковски

Георги Бенковски, роденъ въ Панагюрище. Революционеръ и ръководителъ на възстанкето презъ 1876 г., застаналъ на чело на хвъркатата чета.

23. Битола

Голѣмъ български градъ въ Македония. Центъръ на Илинденското възстание — 1903 г.

24. Богомилъ

Попъ Богомилъ, проповѣдникъ-еретикъ появилъ се следъ разпадане на Симеоновото Царство 963 г., основателъ на учението Богомилство.

25. Бр. Бъкстонъ

Англичани — голѣми българофили. Известни общественици застанали на чело на Балканския комитетъ защитявали сж справедливата българска кауза.

26. Бр. Георгиевичъ

Никола и Сава Георгиевичъ, родомъ стъ гр. Търново въ послѣствие търговци въ Варна. Голѣми родолюбци и най-ревностни труженци по възрждането на българщината въ Варна. По тѣхна инициатива въ Варна пр. стига първия български учителъ Константинъ Тодоровъ Абаджиевъ.

27. Бр. Миладинови

Родомъ отъ гр. Струга. Известни дейци въ началото на нашата църкозна борба и народна просвѣта. Събирани на народни български пѣсни изъ Македония, издадени отъ известния хърватски архиепископъ Иосифъ Шросмаиеръ. И двамата брата били, както се твърди, отровени въ Цариградския затворъ.

28. Брталница

29. Брезникъ

30. Бузлуджа

31. Вардаръ

32. Василъ Друмевъ

33. Василъ Кемчевъ

34. Василъ Левски

35. Велесъ

Рѣка въ Македония, преминава отъ 8-й пех. Приморски на Н. Ц. В. К. М. Л. полкъ, около брѣговетѣ на която при с. Истибанъ, сжщия води жестоки боеве съ съюзницитѣ сърби, гърци и черногорци презъ войната 1912-13 г. Сжщата е означена и съ развилитѣ се около нея нѣколко дъевни боеве при с. Оворотъ презъ войната 1915-1918 год.

Градецъ въ Западна България, известенъ отъ време на Сръбско Българската война 1885 год.

Върхъ на Стара-планина гдето падна убитъ Хаджи Димитъръ.

Голѣма рѣка въ Македония, която пресича на две тая страна; извира изъ Шаръ-планина и се влива въ Бѣло-море при Солунъ. Възпѣта въ македонс. революционни пѣсни.

Търновски Митрополитъ Климентъ, писателъ съставителъ на I-та българ. повесть „Нешастна фамилия“ и историч. драма „Иванко“. Роденъ въ гр. Шуменъ 1838 год. Вземалъ живо участие въ политическитѣ ни борби на новото княжество.

Писателъ и наученъ дѣецъ. Трагично убитъ, като министъръ на просвѣщението въ кабинета си на 26. I. 1902 год.

Неуморимъ апостолъ за политическото ни освобождение. Родомъ отъ гр. Карлово. Обесенъ въ София на 19 февруарий 1873 год.

Градъ въ Северна Македония на р. Вардаръ съ будно население съ националенъ духъ, родно мѣсто на поета Райко Жинзифовъ.

Помощитѣ събрани отъ общогражданския комитетъ за подпомагане на беднитѣ.

1) Висше Търговско у-ще	1040 лв.	55) Дим. Ковачевъ	20 лв.
2) Средно "	500 "	56) Дим. Димитровъ	200 "
3) Варненска Популярна Банка	10000 "	57) Ангелъ Стоиловъ	20 "
4) Варненски гарнизонъ	4000 "	58) Сладкарница Милка	100 "
5) Пилософъ, Каракуневъ & С-ие	5000 "	59) Боянъ Блъсковъ	500 "
6) Парушъ Беневи	200 "	60) Игнатъ Пеневъ	50 "
7) Магазинъ „Еделвайсъ“	100 "	61) Агенция Куриеръ	50 "
8) Коста Петровъ	500 "	62) Тодоръ Герчевъ	200 "
9) Ексеровъ	300 "	63) Юрданъ Василевъ	300 "
10) Бръснарница „Севилля“	100 "	64) Димо Недѣлковъ	100 "
11) Т. Бояджиянъ — фотографъ	200 "	65) Тутанкамень	200 "
12) Г. Бошнаковъ	300 "	66) Абенцалъ	100 "
13) Магазинъ „Прага“	100 "	67) Брешевъ Комисаровъ	100 "
14) " „Нелли“	100 "	68) Братя Мандикови	100 "
15) Месробъ х. Такоровъ	100 "	69) Цветко Ангеловъ	100 "
16) Агопъ х. Такоровъ	50 "	70) Симанъ Мосачо	100 "
17) Ардашъ Мардиризовъ	50 "	71) Книжарница „Меркурий“	50 "
18) Еделманъ	50 "	72) Димитръ Миленковъ	20 "
19) Ал. Казакова	50 "	73) Елизеръ Бехмурашъ	50 "
20) Хр. Гуровъ	50 "	74) Димитъръ Колевъ	20 "
21) Нерсези	50 "	75) Хаиикъ Михалукъ	50 "
22) Гронъ Кавадриянъ	200 "	76) Балжкчиевъ	100 "
23) Пандо Константиновъ	50 "	77) Зикелманъ	50 "
24) Стефанъ Ивановъ	200 "	78) Мосаковски	20 "
25) Магазинъ „Габрово“	300 "	79) Мара Алексиева	50 "
26) Гарабедъ Гисопъ	50 "	80) Баламовски	20 "
27) Магазинъ „Карлово“	100 "	81) Шапкарница „Милано“	20 "
28) Аптека Русевъ	200 "	82) Хр. Хампарцуновъ	30 "
29) Алекс. Георгиевъ	100 "	83) Шапкарница „Чехия“	50 "
30) Гарабедъ Зарпалулунъ	100 "	84) Книжарница „Образование“	50 "
31) Чичо Митю	100 "	85) Библиейско дружество	50 "
32) Петко Ненчевъ	20 "	86) Сладкарница „София“	50 "
33) Пандо Ивановъ	20 "	87) Книжарница Ст. Василевъ	100 "
34) Б. Цампаровъ	200 "	88) Василь А. Георгиевъ	25 "
35) Магазинъ Франци	100 "	89) Караслановъ	50 "
36) Екергъ	300 "	90) Пивница Буровъ	20 "
37) Гомбергъ	100 "	91) Жеко Маджаровъ	20 "
38) Д-во на Зжболѣкаритѣ	1000 "	92) Владимиръ Христовъ	25 "
39) Такворянъ	20 "	93) Ресторантъ „Венеция“	100 "
40) Я. Ханджиевъ	20 "	94) Кооперация „Съединение“	200 "
41) Хр. К. Петковъ	20 "	95) Коста Атанасовъ	100 "
42) Бояджиянъ — фотографъ	50 "	96) Никола Петровъ	30 "
43) Я. Паризеръ	50 "	97) С. Терзиевъ	20 "
44) Магазинъ Жулиета	50 "	98) Манифактура Апеловъ	20 "
45) Цукато и Анемояневъ	500 "	99) Партамянъ	5000 "
46) Стоянъ Бояджиевъ	150 "	100) Ак. Д-во „Соколъ“	2000 "
47) Киро Яневъ	100 "	101) Хр. Димитровъ	50 "
48) Н. Лабаковъ	500 "	102) Божановъ	20 "
49) Ив. Поповъ	100 "	103) Хюс. Мамудовъ	30 "
50) Георги Димитровъ	20 "	104) Никола Рафаиловъ	20 "
51) Георги Владимировъ	300 "	105) Хлѣбарница „Възраждане“	100 "
52) Кафене Сплендитъ	100 "		
53) Теохари Апостоловъ	20 "		
54) Пандо Зенгиновъ	50 "		
			38,880 лв.

(следва)

ИЗЪ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТЪ

Заседание на 12. I. 1933 год. 4:40 часа следъ обѣдъ (продължение отъ бр. 300-301)

РЕШЕНИЕ № 17.

Кмета: Продължаваме разискванията по комисарството.

Иматъ думата тия г. г. общински съветници, които желаятъ да се изкажатъ по него.

Общ. Съветникъ Ан. Петровъ. Искамъ думата.

Кмета: Имате думата г. Петровъ.

Общ. Съветникъ Ан. Петровъ: По този въпросъ се повдигна твърде голѣмъ шумъ. Комисарството съществува по законъ отъ 1924 г., когато условията наложиха да се създаде такова, поради това, че предполагащата на стоки бѣха малко и за да се ограничи спекулата създаде се този законъ, по силата на който общината тогава прехвърли гората върху комисарството, за да може то да се бори съ спекулата и уреголирва цената на дървата. Днесъ обаче положението е съвсемъ измѣнено и като така не бива повече да се търпи това положение. Отъ доклада, който ни се направи Вие виждате, че съ изключение на една година, комисарството е показвало все дефицитъ и по поводъ на това се повдигна мълвата за премахването му.

Формално то не може да се закрие, защото има още да изпълнява известни функции, обаче тая работа може да се възложи на единъ пом. Кметъ, за да не се държи тоя щабъ отъ излишни чиновници.

За доброто стопанисване на гората необходимо е първо да се определятъ точно границитъ, да се ограничи и ограда и да се засадятъ празнитѣ мѣста изъ нея, които възлизатъ на повече отъ 1300 денара.

По отношение на нивитѣ ние по принципъ сме да се отдаватъ подъ наемъ, като една частъ отъ тѣхъ се отдѣли и се засѣе съ трѣвенъ фуражъ за храна на общинския добитѣкъ.

По отношение на градинитѣ ние заставяме на базата, че не бива да се унищожаватъ, за създаването на които сж изразходвани маса пари, обаче сме противъ начина за използването имъ до сега, който не бѣ рационаленъ и за това търпяме винаги загуби. Ние намираме, че най—добрия начинъ на използване е тоя на паюветѣ. Тѣзи които критикуваха тая система сжвсемъ не сж прави, защото съвършено не е така както се очерта.

Примѣрно ние имаме 300-400 декара градини. Всички тѣ се отдаватъ на нѣколко газди, които си устройватъ начина на използването и продаването на зарзавата, като общината даде само мѣстото и инвентара, въ замѣна на което получава единъ или два пая споредъ разпредѣлението.

Въпроса за продаване на зарзавата на по-ниска цена не е тѣй страшенъ, както се предполага, защото предварително още може да се уговори, че той ще бжде продаванъ съ 5 или 10% по ефтино отъ пазарнитѣ цени.

Ние изобщо не сме за отдаването имъ подъ наемъ, защото по тоя начинъ ще се изтощатъ и следъ 2-3 години нѣма да имаме градини.

Общ. Съветникъ Н. Поповъ: Добре; но до м. Май, когато ще почнатъ да получаватъ тѣ доходи кой ще ги храни.

Анастасъ Петровъ: Тѣ си иматъ свои капитали и ще се издържатъ сами.

Цѣлата градина ще се дѣли на 5-6 пая отъ които общината ще вземе 1 или 2 пая а останалитѣ ще си дѣлятъ помежду си.

Общ. Съветникъ Дим. Янакиевъ: Значи общината ще прави конкуренция съ своя пай.

Анастасъ Петровъ: Изглежда че не Ви е ясно. Ние ще дадемъ градинитѣ, инвентара; добитѣка и семената, а отъ тѣхъ ще искаме само единъ трудъ. Преди това обаче, сключваме съответния договоръ съ който ще се определятъ отношенията ни, като предварително се проучи въпроса отъ постоянното присѣствие, което ще трѣбва да влезе въ връзка съ нѣколко газди, отъ които ще разбере подробно начина на използването и пр.

Общ. Съветникъ Н. Поповъ: Знаете ли, че 3 години се прилага тая система.

Анастасъ Петровъ: Зная, но тогава сж се плащали надници на работници, а това не значи кооператизъмъ.

Никола Поповъ: Най-добре би било да се проучи този въпросъ и следъ като видимъ какъвъ персоналъ ще издържате тогава да говорите.

Анастасъ Петровъ: Азъ Ви увѣрявамъ, че при тая система ако не печалба, то поне загуба нѣма да имаме, защото нѣма да има она тежкъ персоналъ и ще престанатъ шушуканията, че това и онова става въ комисарството.

По нататѣкъ остава въпроса за нормировката. Днесъ ние въ това отношение сме добре, защото поради забраната на износъ, производителя е заста венъ самъ да намалява ценитѣ на произведенята си като отива подъ опредѣлената норма. Случая съ захартъта и други произведенята доназватъ ясно това. Тѣй, че и въ това отношение комисарството не играе оная роля, която играеше въ 1924 г. и като така задачата му и въ това отношение се намалява и обезценява.

Така, че ако не направимъ една реорганизация въ тоя институтъ ще трѣбва да регистрираме загубитѣ, които сме търпяли до сега.

Ние, като общественици сме за запазване интереситѣ на общината.

Общ. Съветникъ Драгой Ненковъ: Разрешението на този въпросъ е предстоящъ и трѣбва да се ликвидира съ него. Мнението на постоянното присѣствие се възприема почти отъ цѣлия общ. съветъ, къмъ който се присѣдинявамъ и азъ.

Комисарството както казва г. Петровъ се създаде презъ 1924 г. когато нуждата налагаше това, но сега то не е вече необходимо.

Днесъ значи ние ще трѣбва да се справимъ съ този въпросъ, защото не бива повече да се търпятъ загубитѣ, които ни носи, още повече щомъ си е изгубило предназначението.

Това стопанство има социални задачи и отъ това гледище ще трѣбва да се ръководимъ при разрешаването на въпроса.

По отношение на градинитѣ се предлагатъ две системи—отдаването имъ подъ наемъ и използваването имъ по кооперативенъ начинъ.

Азъ не намирамъ пречки въ второто имъ използване, защото при сключаване на съответниятъ договори, ще се уговорятъ и уредятъ всички въпроси.

Относно гората и нивитъ приемамъ напълно предложението на постоянното присъствие.

Въ заключение казвамъ, че съмъ съгласенъ съ предложението на постоянното присъствие, като изказвамъ мнение да се запази комисарството, което по законъ сме длъжни да имаме, но въ органиченъ кръгъ и функции.

Пом. кмета Г. Трайковъ: Голѣмъ шумъ се повдигна противъ комисарството. Кой бѣше причината и кой създаде тая аларма, азъ нѣма да се спирамъ на този въпросъ, обаче отъ всичката тая гюрюлтия до днесъ се разбира, че е било само една куру гюрюлтия.

Азъ не мога да се съглася, че съществуване то на комисарството не е необходимо сега, защото днесъ корупцията е много по-голѣма отъ колкото при създаването му.

При учредяването на комисарството общинския съветъ е отдѣлилъ и му далъ за използване гората, нивитъ и градинитъ, за да може освенъ функциитъ, които му се даватъ отъ закона да излѣзе съ продукти и пр. на пазаря за да конкурира и урегулира ценитъ.

Не е права мисълта, че нѣма да има значение намаляването цената на зарзавата, защото и най-малкото намаление е отъ значение, поради това, че въ насъ почти всички ядемъ зарзаватъ, който особено лѣтно време е единствената ни храна.

По отношение на дървата сжщо не е правъ г. Янковъ, защото колкото и малко да е производството ни, то играе своята роля и дирижира ценитъ на пазаря. Не веднъжъ сме имали случаи на немовѣрно покачване на цената на дървата въ частнитъ складове, шомъ нашитъ такива се свършатъ. Сжщото нѣщо е съ зарзавата и азъ смѣтамъ, че една загуба отъ 300—400 хиляди лева нѣма толкова голѣмо значение, отколкото да оставимъ да бжде експлоатирано населението, което въ такъвъ случай ще понесе много по-голѣми загуби. Ето, защо азъ не мога да се съглася да се отдадатъ подъ наемъ градинитъ.

По отношение на гората се солидаризирамъ напълно съ мнението на постоянното присъствие и и болшинството, защото смѣтамъ, че нѣма значение где ще бжде и че ще играе сжщата роля, но ще трѣбва частъ по-скоро да се арондира, ограничи и запесятъ празнитъ мѣста, които не сж 1300 декара, както каза г. Петровъ, а 7000 декара.

Относно нивитъ азъ намирамъ, че е безсмислено да правимъ ние земледѣлие съ чиновници, когато земледѣлецъ, който самъ обрѣботва нивитъ си, не може при тая безценица да свърже двата края. При тия съображения, азъ се съгласявамъ да се отдаватъ подъ наемъ, защото по тоя начинъ ще се създаде работа и на маса хора.

Димитъръ Янакиевъ: Значи и тѣ да гладуватъ, като селскитъ производители.

Пом. кмета Г. Трайковъ: Нѣма да гладуватъ г. Янакиевъ, защото тѣ нѣма да бждатъ хора да очакватъ само на тѣхъ.

Остава сега най-болниятъ въпросъ — градинитъ. Вѣрно е, че имаме загуби отъ тѣхъ и всѣки мисли какъ да се премахнатъ тѣ. Не целимъ, ако не могатъ да се премахнатъ напълно тия загуби, то по-

не да се намалятъ, като смѣтаме чрезъ икономии на надници и повече производство да хѣрлимъ много позече зарзаватъ на пазаря съ който ще можемъ да урегулираме цената му, като предварително съ тия хора се сключи договоръ, че ще продаватъ зарзаватъ съ 5 или 10% подъ пазарната цена.

Ще ми позволите обаче да изкажа едно съмнение, че бихме намѣрили такива хора, защото ние нѣмаме топлинници и редъ други приспособления за искарване на раненъ зарзаватъ и сигуренъ съмъ, че ще искатъ такива, но този въпросъ ще видимъ какъ ще се уреди после.

Съгласенъ съмъ съ предложението на г. Петровъ, като приемамъ и по принципъ да се назначи комисията, която да проучи въпроса за начина на използването на градинитъ.

Общ. съв. Дръ Неновъ: Нека Ви заявя, че ние не сме противъ комисарството, но сме противъ такива комисарства, като това което съществува, защото то не е нищо друго освенъ едно гнѣздо за охранване на партизани.

Нѣкои се изказаха, че нѣма нужда отъ комисарство, защото сме имали свѣрхпроизводство, каквото нѣмаме, а други искаха закриването му, защото носело загуби. Ние не можемъ да се съгласимъ съ това, защото неговото предназначение не е да реализира печалби, но жалкото е, че тия загуби не ставатъ за полза на тия за които сж предназначени, а за охранване на партизани.

Възможно ли е при това положение комисарството да изиграе своята роля. Безспорно не, защото за да стери това, то трѣбва да има задъ гърба си защитата на Държавната властъ, иначе то нѣма да може да изпълни предназначението си, както и сега не е изпълнило. Случая съ хлѣбнитъ марки и много други такива, съ които се ограбватъ бедняцитъ, доказва, че то е безсилно да изпълни предназначението си.

Но, да оставимъ това. Въпроса тукъ е, че тия които до вчера бѣха съ него днесъ сж противъ и обратното, а това значи, че буржоазия нѣма едно опредѣлено становище и нарежда работитъ си, тѣй както диктуватъ интереситъ, безъ да държи смѣтка за интереситъ на бедното население.

Въ заключение нашето мнение е, че комисарството не може да остане въ сегашния си видъ и макаръ и да знаемъ, че нѣма да приемете, ние Ви правимъ следното предложение: да се учреди при общината единъ стопански съветъ въ който да влизатъ представители на работническо-занаятчийскитъ съюзи и по единъ представител на жителитъ отъ кварталитъ, избранъ отъ самитъ жители на квартала, които иматъ доходъ до 36,000 лева годишно, който да се грижи за начина използването и пр. на тия имоти.

Общ. съветникъ Ст. Савовъ: За пояснение на това, което казахъ добавямъ следното:

Комисарството, като органъ който трѣбва да нормира ценитъ съществува по силата на единъ законъ. Следователно по силата на този законъ този институтъ си остава и за въ бждаще, защото кмета, който е и фактически комисаръ по закона, шомъ забележи, че ценитъ на нѣкои стоки искусствено се покачатъ ще влезе въ ролята си и ще ги нормира.

Значи нормировката е едно, а урегулиране ценитъ друго. Когато се касае за нормировка кмета може въ всѣко време да стори това, а въпроса

за урегулирането на ценитѣ зависи най-вече отъ хвърлянето на повече зарзаватъ на пазаря.

Говори се за спекуланти. Кой е този спекулантъ, този който ходи съ магарешката кола отъ къща на къща ли?

Д-ръ Неновъ: Ами вагонитѣ?

Ст. Савовъ: Тогава Кмета ще влезе въ ролята си.

По въпроса за експлоатацията на градинитѣ, азъ не мога да твърдя, че познавамъ добре въпроса, за това подържамъ гледището си отъ вчера за назначаване комисия за проучване на този въпросъ.

По отношение на гората и нивитѣ съмъ съгласенъ съ предложението на постоянното присъствие, като изказвамъ мнение за създаване на топлилници за да можемъ да изкарваме раненъ зарзаватъ.

Общ. съветникъ Ан. Янковъ: По въпроса се изказаха много мнения и азъ виждамъ, че много отъ тѣхъ се приближаватъ и поради това натоваренъ съмъ отъ нашата група да изкажа едно мнение.

Азъ смятамъ, че начина, който препоръчва Ан. Петровъ и тоя, който азъ предлагамъ сж почти еднакви, съ тая разлика само искаме, тѣ сами да ги обработватъ, а той иска да вземе и общината участие съ паюве, което действително е по-подходящо и като така ние Ви заявяваме, че сме напълно съгласни съ предложението на г. Ан. Петровъ.

Кмета: Отъ разискванията, които станаха въпроса е доста изясненъ и понеже другъ не иска думата, постоянното присъствие прави следното предложение:

1) Комисарството въ досегашния си видъ престава да съществува отъ деня на окончателното си ликвидирание, като за бждаще остава Кмета, като комисаръ съ правата и функциитѣ означени въ закона за облекчение на продоволствието.

2) Използуването на имотитѣ, които до сега влизаха въ обекта на сжщото се разпредѣлятъ така:
а) Гората минава напълно подъ управлението на общината и непосредствено използване отъ сжщата, по начинъ какъвто намѣри за добре.

б) Нивитѣ, така сжщо минаватъ къмъ общината, като една частъ отъ тѣхъ се използва направо отъ нея съ засеване на трѣвни растения за фуражъ на общинския добитѣкъ, а останалитѣ да се отдаватъ подъ наемъ.

в) Да приемемъ по принципъ градинитѣ за въ бждаще да се използватъ отъ общината на базата на съглашението.

3) Да се назначи комисия, която да се произнесе за начина на използването на градинитѣ за какъвто посочвамъ общ. съветници: Хр. Мирски, Ан. Янковъ, Ан. Петровъ и Ст. Савовъ подъ председателството на пом. Кмета Ч. Юрдановъ, съ право да повика необходимото число вещи лица по въпроса.

Общинския съветъ следъ изслушване станалитѣ разисквания,

Решн:

1) Комисарството по прехраната престава да съществува въ сегашния си видъ отъ деня на окончателното си ликвидирание, като за въ бждаще за комисаръ остава Кмета съ правата и функциитѣ предвидени въ закона за облекчение на продоволствието.

2) Използуването на имотитѣ които до сега влизаха въ обекта на сжщото се разпредѣлятъ така:

а) гората минава напълно подъ управлението на общината и непосредствено използване отъ нея по начинъ какъвто намѣри за добре.

б) нивитѣ така сжщо минаватъ, къмъ общината, като една частъ отъ тѣхъ се използва направо отъ нея съ засѣване на трѣвни растения за фуражъ на общинския добитѣкъ, а останалитѣ да се отдаватъ подъ наемъ и

в) Приема по принципъ използването на градинитѣ за бждаще да става отъ общината по системата на съглашенията — така наречената система на драмоетѣ.

3) Назначава комисия отъ общинскитѣ съветници: Хр. Мирски, Антонъ Янковъ, Ан. Петровъ и Ст. Савовъ подъ председателството на пом. Кмета Ч. Юрдановъ съ право да повика необходимото число вещи лица, която да се произнесе по въпроса за използването на градинитѣ.

4) Закрива първата си редовна сесия по изчерпване на дневния редъ.

Заседанието се вдигна въ 6:40 часа вечерята.

Заседание отъ 31. I. 1933 г. 4:30 часа после обѣдъ

Присъствуваха почти всички общински съветници.

Преди днешния редъ:

Почете се паметъта на починалия бившъ общински съветникъ **Стойчо Муховски** съ ставане на кракв.

П. Стояновъ повдигатъ въпроса за имотитѣ завещани отъ **ПАРАШКОВА НИКОЛАУ** на варненската община и иска да се турятъ въ порядѣкъ като за това се назначи комисия.

Драгой Ненковъ подкрепя предложението на **П. Стояновъ**.

Хр. Мирски Да се натовари постоянното присъствие да проучи въпроса и ако се укаже нужда тогава да се назначи комисия за горнитѣ дѣла.

РЕШЕНИЕ 18

Командирова се кмета или единъ отъ помощницитѣ му, единъ общински съветникъ и юристъ консула Янко Сираковъ въ София които заедно съ народнитѣ ни представители **Хр. Мирски, Ж. Желябовъ, Г. Стояновъ, Р. Василевъ** и **Ст. В. Поповъ** да действуватъ предъ надлежнитѣ мѣста и лица за отстъпване на общината манастиря „Св Константинъ“ въ случай че Постоянната комисия бжде закрыта и имотитѣ бждатъ ликвидирани.

РЕШЕНИЕ 19

Развиха се дебати по приемане на бюджета за финансовата 1932/33 година, следъ отвърждаването му отъ Варнен. Окр. управление като се избра комисия отъ кмета **А. Брусевъ, Н. Поповъ** и **Ан. Янковъ**, която да съдействува предъ г. Окр. управителъ за изправяне на нѣкои отъ изменението който той е направилъ по него.

Заседание отъ I. II. 1933 г. Заседанието се откри въ 4:50 ч. сл. об. Присъжествуваха почти всички общ. съветници.

РЕШЕНИЕ № 20

Избра се комисия по опредѣляне мѣсто на Морския Сговоръ за лѣтовище.

РЕШЕНИЕ № 21

Разискване по приемане бюджета на общината тъй както е утвърденъ отъ окр. управителъ.

Реши се да се отложи въпроса за следното заседание за да се помоли окр. управителъ да направи още нѣкои корекции.

РЕШЕНИЕ № 22

Разискване по правилника за експлоатирание на общинската градина.

РЕШЕНИЕ № 23

Одобряване търга за доставка дрехи на пожарникаритъ и разсилнитъ на общината.

РЕШЕНИЕ № 24

Одобриха се поемнитъ условия за доставка канцеларски материали.

РЕШЕНИЕ № 25

Също така одобриха се поемнитъ условия за отпечатване входни билети за морскитъ бани.

РЕШЕНИЕ № 26

Реши се да се обяви спазаряване за дирене помещение за II градска амбулатория.

РЕШЕНИЕ № 27

Освободиха се залозитъ на наемателитъ на общински ниви.

РЕШЕНИЕ № 28

Прие се общинскитъ ниви да се отдаватъ подъ наемъ по таблицата къмъ бюджета.

РЕШЕНИЕ 29

Остави се безъ последиствие молбата на Ст. Янковъ за искане обещетение за мѣстото съ което е било оземлено и въ последиствие отнето.

РЕШЕНИЕ 30

Освобождаватъ се гаранции на уволнени чиновници

РЕШЕНИЕ 31

Реши се повръщането на суми внесени въ общин. каса

Отложи се заседанието за 2 февр. 4 часа сл. обѣдъ

Заседанието се вдигна въ 6:40 часа вечерта.

Варненско Градско Общин. Управление

ЗАПОВЕДЪ

№ 17

гр Варна, 7 февруарий 1933 година

§ 2

Предъ видъ приближаване **курортния сезонъ** и нуждата да се привѣдатъ въ извѣстностъ, категоризиратъ и нормиратъ наемитъ на квартиритъ за **курортиститъ** съ огледъ на сегашнитъ условия и цени.

ЗАПОВЕДВАМЪ:

1.—Всички притежатели на **вилли, мобилирани стаи и апартаменти**, желаючи да приематъ курортисти презъ идния сезонъ, да се явятъ отъ 10 февруари до 28 февруарий т. г. включително въ **общинското бюро за лѣтовници** въ Морската градина и ги декларираатъ.

2.—Наемателитъ се умоляватъ да дадатъ съдействие на чиновникътъ отъ **бюрото** натоваренъ да огледа деклариранитъ стаи.

3.—Изпълнението на тази заповедъ възлагаамъ на Началника на Курортното бюро.

КМЕТЪ: (и) Ас. Врусевъ

Върно.

При Варненското градско общинско управление

Секретаръ: К. Дюлгеровъ.

Святиняви побързайте да си свършите работата поскоро, и да си дойдете най-късно на 4-й идущаго мѣсяца, гдѣто да има време и ся приготвимъ, каквото е нужно за такова торжество“.

На стр. 136, съ съща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Господа Коста Чорбаджи въ Караюсениъ. Ето съдържанието му:

„Дазнайтъ: че, въ Цареградъ у Българската църква, пръвъ пжтъ, ще служатъ идущий святаго Николай, за усвобождѣнето ни и независимостъ-тж на самостоятелната ни Църква. — И тжй, съгласно съ сичкитѣ български градове ще ся съберемъ и ния у тукашната Българска Църква и ще служатъ него день сичкитѣ градски и селски Попове, гдѣто щя направимъ едно голѣмо Торжество. — Прочее ви молимъ дойдете нѣколко души тука отъ вѣчеръ и ся намѣритѣ за църква въ него день, който ще остане за вѣчна спомѣнъ“.

На стр. 137—138 съ дата 27.XI. 1868 г. е помѣстено копие отъ писмото до Негово Все-преподобіе Отца Архимандрита Панарета въ Гюнь дооду. Ето съдържанието му:

На 25 того ви писахме, въ него Ви притворихме еднж брошура и Едно Писму, което ны ся проводи изъ Цариградъ отъ Главната Българска Община за решеніето на Българскій Въпросъ: За усвобожденіето ны и за самостоятелностъ-тж на независемата ни църква. На святи Николая ще служатъ въ Цариградъ у народната ни църква (може би и народнитѣ ни Владици) пръвъ пжтъ, която (църква) заповѣда и извѣсти намъ тука и по сичкитѣ български градове да Празднуватъ съгласно него день. Отъ писмута ще проумѣйтѣ подобръ, което ви провидихме въ Козлуджа до Попъ Атанаса, та въ знаніе и го търсетѣ отъ тамо; Него придадохме на Ясж Тепелійски Чорбаджія.

Благодарно пріехме честното Ви отъ 27 того, въ него писаны-тѣ Ви добре проумѣхме.

Попъ Ганчу е ходилъ на Гевреклеря за слама, нъ ако и да е станало дума за да отиде да имъ Попува, то е безъ наша и на Святиняви извѣстіе, то за да стане е невъзможно, особено безъ Ваше позволеніе.

Попъ Костандину, гдѣто сте подарили чатшжтж твърдѣ ся задоволихме и тжй трѣбваше да стане.

Писмута го взехме надиря и ето Ви го притваряме отъ което по добръ ще научитѣ сичко.

Като ходитѣ по селата Святиняви строго поржчайтѣ на Поповитѣ, както и на селянитѣ, че

безъ свидѣтелство да не дохождатъ да взематъ Вули, на които безъ свидѣтелство или поржчителство не стѣ дали.

Научихме сж: че, Чатменскій учитель не былъ никакъ виноватъ, и но какви пречини го обвинява Попъ Станчу? незнаемъ! Прочее ако ви дойде на чалжмъ по отворетѣ приказка и му кажетѣ тжй: Днеска мж пишате отъ Варна за Чатменскій Даскалъ и сгодѣнната му заедно и брята той, зашто не сж утишли до тоѣж часъ тѣхъ като виновници представяни на обществото ги искжтъ съ добро напротивъ ще гы поискатъ Хюкюмататъ; какво да имъ отговоря? та испитайтѣ работата“.

Ваши чада во Христѣ.

За Варненската бълг. община общ.

Писарь К. Михайловъ

На стр. 139, отъ съща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Господа Коста Чорбаджи и сичкы комшіи въ Капаклій. Ето съдържанието му:

„На 25 тоя мѣсяцъ ви писахме Цареградската радость, което ся надяваме дя стѣ пріели.

Попъ Ганчу ималъ да зема отъ Г-на Петра Арнаутъ гр. 860 на когото ви притваряме записа за гр. 750 и 5 бѣли меджедїи взелъ отъ ржка. И тжй колкото дръви му е донесалъ, тѣхъ като си привани другитѣ пары да съберете, ако ги даде съ добро тамъ нъ аля, аколи не да дойде тука и да ся спогодатъ предъ общината. — Зачтото попъ Ганчу като борчлия и болѣнъ парите му ния ще съберемъ и Плащаме. — Ако дойде Петръ тука сенетя ни върнете тука.

На стр. 140, съ съща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Господа Нидялко Чорбаджи и сички комшіи въ Суджасъ кюю. Ето съдържанието му:

„На 25 тоя мѣсецъ ви писахме, въ него ви казахме радость-тж, която приехме отъ Цариградъ.

Днеска ви казваме какво г нъ Иванъ Куртевъ дойде и ся оплака, че гдѣто ималъ да взема отъ Г-на Георгя Стояновъ гр. 350; Тѣ пари преминаха на едного отъ членоветѣ, и тжй като пріемните писмута ни привикайтѣ го прѣдъ нѣколко души и да вземетѣ пари-тѣ съ добро; Ако ли ги не даде проведете го тука и ния смѣ добри да ги вземеме. Това безъ друго тжй сторетѣ.

Ето и Еснафъ Башіята имъ го кани я паритѣ тамо да даде или да дойде тука, напротивъ съ залгіе ще го доведемъ“.

Стоянь Кара Пенсоглу.

На стр. 141, съ дата 28. XI. с. г. е помѣстено копие отъ писмото до Господа Велико Чорбаджи и Дядо Бою и сички комшіи въ Суджасъ кюю. Ето съдържанието му:

„На 25 того ви писахме радость тѣ, която пріехме изъ цариградъ; А сега ви казваме: който отъ ваше село дойде наскоро да ни проводитъ, добритъ църковни дрѣхн, които иматъ, така то тѣхъ сжщы ще скронимъ за тука; И тѣй подиръ Никулдѣвъ пакъ ще ви гы проводимъ надиря. Това безъ друго сторѣте“.

На стр. 142 съ дата 2. XII. 1868 г. е помѣстено копие отъ писмото до Благоговейный отецъ Мирчѣо въ Авренъ. Ето съдържанието му:

„На 25 престаналаго Ви писахме въ него ви казахме радость-тѣ; А сега Ви казваме: Ваши селяни дойдохъ 12 хора, които ся оставатъ за земянето си отъ Петра за дрѣви. — Игѣй нѣя колкото узнахме сж виждатъ хаклитъ хора; за туй привикайте чорбаджиитѣ и старцитѣ въ селу и направетѣ едно заседание и имъ вжтѣ хесапитѣ, като напишетѣ на една книга, кой колкото има да зема и ще прочитѣ, защото Петръ длѣжи на селянитѣ отъ дрѣви само гр. 921 и другитѣ пары у стойча гр. 1,687: Молимъ комшіиски погодѣте ги чѣе срамота и грѣхота отъ Бога.

Здравѣйтѣ.

За Варненската Българска община писаря К. Миханловъ.

На стр. 143, съ дата 3. XII. с. г. е помѣстено копие отъ писмото до Господа Велико Чорбаджи и Дядо Бою и сички комшіи въ Суджасъ кюю.

„На 28 заминалаго мѣсяца, Вы писахме за церковны-тѣ вы одѣжди, които снощи пріехме; тѣхъ ще ви проводимъ подиръ Никулдѣвъ.

Приносящій на стоящето ны Г-нъ Юнку Ганювъ идва въ селу, да вземе Г-жа Стояна сесткина му дщѣря, която сж научихме да была твърдѣ въ бѣдно положение. И така ако мѣжъ-тѣ ѣ Георги ако нѣя пуца, тогава и него наедно проведетѣ да ся научимъ каква нужда иматъ по мѣжду си. Вѣя комшиски престоитѣ и да я вземе и доведе вуйчуй!“

На стр. 144 съ дата 4. XII. с. г., е помѣстено копие рѣгъ писмото до Г-да Иванъ Чорбаджи и Димитра Митювъ въ Чатмѣта. Ето съдържанието му:

„Благодарно пріехме честното Ви отъ 1-ый того, въ него писани-тѣ Ви добрѣ проумѣхме.

Проводявѣй Ви ячмикъ пріехме на пълно, за

когого, като не ни пишѣтѣ ничто за кирѣж не дадохме тука на приносящаго нито една парѣ та въ знаніе Ви“.

На стр. 145 е помѣстено копие отъ писмо съ дата 5. XII. 68 г. до Българската община въ Провадия, съ което тукашната се заслѣхва за да се предотврати потурчването на една мома. Предаваме писмото изцѣло.

„На 25—30 того ви писахме въ него ви казахме до тогавашнитѣ потребности; А сега Ви казваме, че днеска ся изпроводи отъ тукашній Мютесарифинъ едно момиче, което щеше да се потурчи; Прочее се умоляватѣ, чтомъ пріемнитѣ настоящето ни, да испитате добрѣ, и ако бы и тамо да искатѣ да го потурчатъ, кажете така: Нѣй имаме Микетъ Башия на Варна, та трѣбва да го тамо проводитѣ, воля нѣмаме и не го даваме да се потурчи, безъ да извѣстимъ въ Варна. И тѣй ако стане нужда съ телеграфа да ны извѣститѣ.—До колкото е възможно гледайтѣ тамо да го избавитѣ и вземете въ цѣрква или на попвата кѣща и да го предуматѣ и отклонитѣ отъ намѣреніето му“.

На стр. 146 е помѣстено едно

Потакмительно.

Отъ една страна Г-нъ Дядо Еню и отъ другъ Г-нъ Желѣвъ Вѣлковъ, ся съ врѣме спазарихме по следующитѣ условія:

Азъ дядо Еню продадохъ въ село Куюджукъ Едикѣтѣ си кашѣж, съ нивитѣ, лозята и кѣщата заедно, за гр. 7,000 седѣмъ хиляди, които си получихъ напълно; И така, като стопанинъ на рѣченны-тѣ, гы продадохъ и нема Воля никой безъ никаква прѣчинѣ да прави давѣя, нито му е простено. — Продаденото е продадено.

Азъ Желѣвъ Вѣлковъ купихъ отъ Дяда Яна кашѣжѣта съ сички-тѣ нужди, на които пары-тѣ брѣохъ, безъ да имамъ право да ся тѣжа отъ нѣчто и за увѣреніе ся подписвамъ.

Варна 6 Декемвриѣ 1868.

Свидѣтели. Членовѣте.

на общинѣтѣ
българска
Ангелъ Георгиевъ

Азъ Стоянъ
Стефановъ за
Дяда Еня
(отпечатѣкъ съ прѣстъ)
За деда ене азъ
Димитръ Стояновъ

За бѣтѣж ѣ Георги Синовеѣ на Дядѣ Еня
Стойанъ Стефанувъ.

(отпечатѣкъ съ прѣстъ)

На стр. 147 съ дата 7.XII. с. г. е помѣстено копие отъ писмото до Господа Коста Чорбаджи и сичкы комшии въ Капаклий. Ето съдържанието му:

„На 27 престаналаго мѣсяца ви писахме въ него ви разправихме до тогавашны-тъ потреби; А сега ви казваме слѣдующитѣ:

Г-нъ Стоянъ Ивановъ длъжи на Госпожа Бяла и Илїя вълкова Гр. 1416, на които вадето бѣше по октомврія; И така до сега зачото не дойде да донесе пары-тъ, ны молимъ привикайтѣ го, и му докажете да дойде тука на общината и да донесе пары-тъ. Понеже жената е бедна и не може да ся храни друго яче, освѣнь съ лихвата имъ. Ако ли не иска съ добро да дойде пишеть ни, да го съ запитіе доведемъ.

Благодать-тъ и благославїята Господня да бжде на всинца вазы“.

На стр. 148 съ дата 9.XII е помѣстено копие отъ писмото до Савва Х. Хараламбовъ въ Букурещъ за доставка на камбана за българската църква. Ето съдържанието му,

„Знайте че, не добре чоловѣкъ да ся обѣщава, а да не го изпълни; Това ви го казваме: за камбаната, която врѣмянно обѣсахтѣ на тукашната църква; Днеска, като сте на мѣсто отъ гдѣто можитѣ лѣсно да ѿзпратитѣ, желяемъ за Коледа да ѿзпроводитѣ, чрезъ тукашното Россійско консулато. Ако ли сте ся отклонили отъ намѣренїето си, то немаме какво да Вы на такваме, зачото това насилствено не може да бжде освѣнь съ благодаренїе отъ странж и другж за възпоменанїе Вѣчно“.

На стр. 149 съ дата 9 декемврий 1868 г. е помѣстено копие отъ писмото до Всепреподобния Отецъ Панарета въ Девня. Писмото е полуназвѣтрѣло. Въ него става дума за изпращане на сто листа вули чрезъ нѣкакво си лице. На края писмото завършва: „Притворяното и отъ Цареградъ нѣкави служи“.

На стр. 150—152 отъ 2. XII. 1868 год. е помѣстено копие отъ писмото до членовѣтъ на Българската община въ Пазарджикъ (Добричъ). Ето съдържанието му:

„Отъ идванїето на двамата младѣжи, които сж представихж за членове на мнимото Вы общество, отъ една странж и отъ другия въ двѣтъ Вы последны писма, Виждаме да ся твърдѣ гнѣвливы и незадоволны показватѣ и зачото? не знаемъ; По тѣзы причинж ползж и братскж любовь счехте за благословно, да Вы направимъ нѣколко замѣчанїя връхъ недостатчны-тъ (постѣпката) на

Вашето младежко общество, което не малко негодование пречини въ послѣдньо врѣмя, когато дойдохж Ваши-тъ два младежа; на които постѣпкы-тъ, като не намѣрихж никаква *симпатїя*. — Постоянствовате юще да правитѣ раздоръ между гражданы-тъ, умраза между сынове къмъ бащи, затова къмъ Дяда и даже между проститѣ селяны, за непрепознаванїето на нашего Архимандрита (който е духовна глава), и даватѣ Вули на бѣла книга, зачто това тѣж? До кога тия нередовности? Не знаеть ли: че тия постѣпкы ся противо законны, както на *правителството*, тѣж и на църковны-тъ законы?“

„Въ тож случай сж пренудихме да вы предварително посвѣтваме братски и да Вы кажемъ ведижж за всѣгда, недѣйтѣ става пречинж за раздоръ и умраза, — зачото напоследкъ каквото и да ся случи оставате подъ отговорность прѣдъ правителството, църкватж, народа и прѣдъ Бога“.

„Много кжно ся събудихтѣ господа, а искате да достигнете до тамъ, гдѣто предѣлъ нѣма, въ знайтѣ: че, пжтищата Вы ся затворены. — Выи може да знайте тука бжлгарщинжтж до преди 4—5 години, и ся намѣрваше въ крайнж отчаяность и въ жалостно положенїе; Тогавя Выи, освенъ гдѣто хаберь немахтѣ, нѣ даже не чувствухтѣ да ли стѣ бжлгари!... А днеска когато тукашны-тъ бжлгары съ голѣмы си старанїя и пожертвование успѣха и надвихж неприятелитѣ си Грѣко-гагаузы и поставихж на чело бжлгарщинжтж, въ тозы единчакъ главенъ крайморски градъ. — Выи вмѣсто да ны бждетѣ вѣчно признателны, гдѣто вы дадохме свѣтъ на учитѣ, то напротивъ ся въурожаватѣ, срещу тукашнжтж общинж, като равно доказвате на проститѣ селяны, да не препознаватъ нашего Архимандрита, общинжтж и даватѣ Вули на бѣла книга, които не сж Друго освенъ да направитѣ раздоръ и умраза мѣжду два града и сжщи бжлгары. Жалко! отъ истѣнна и много жалъ за неблагодарность-тъ Вы, когато ный и Выи трѣбваше да имате братскж любовь по между си, где да можемъ всѣгда да противостоямъ, противъ неприятелитѣ си, грѣко гагаузы то за частнытѣ си капризий вржшитѣ противаното.

Нѣ тѣзы Вы недостатокъ не произлѣзва отъ друго нищо, освѣнь: че сте поставили членове млади такыва, които нѣматъ точна понхтїя отъ общественны работы“.

Вы знаете: че, въ обществото ся... твърдѣ деликати... работы които за да рѣши единъ младъ е нѣчто противъ църковните работы и закона: затова трѣбваше да отберетѣ отъ второ степени-тъ и по-възрастны единородцы: Тѣхната

рѣвностъ е чрезмѣрна, та вмѣсто успѣхъ докарватъ слънки“.

Единородцы! Елате въ съзнание, съобразявайтѣ сж по духа на общината и по мнѣнието на *правителството*, защото другъ яче иматѣ да отговаряте предъ църковны-тѣ закони, и предъ *правителството*. Вый ако и да не проумяватѣ или пакъ искате ея ся преструватѣ, то Вы казваме послѣдянь пакъ, че, когато ида е. Все стѣ подчинены и днесъ и до вѣка на Тукашната Главна община, която е въ пълно право да Вы управлява и сжди по църковны-тѣ закони, а *ЧЕСТНОТО ПРАВИТЕЛСТВО* за граждански и политически работи. Зечтото, не позволява вѣки да отива сѣки по волята си и варви башибозушки“.

„Научихме сж отъ достовѣрно мѣсто че, и прѣди нѣколко дена сж ходели по селата, както и пръвъ нѣкой си отъ младитѣ, та да прѣдумватъ проститѣ селяни и зачто? Незнаемъ! Нія по правителствена длъжностъ, Вы питаме и искаме за туй да ны ся изтълкуватѣ, а напрогивъ на Вазы тежи отговорностъ-тж прѣдъ правителството и общинж-тж“.

„Писмата Вы отъ 28 прошлаго имаме на ржцѣ, въ тѣхъ иматѣ еднж мѣжду, другитѣ твърдѣ непростителна погрѣшка, за която имаше да вы сждимъ, тогава, когато врѣмято дойде и то наскоро“.

На стр. 153, съ дата 13. XII. 1868 год. е помѣстено копие отъ писмото до Господа Желѣвъ Куцаровъ и до сички-тѣ комшіи въ Гевреклери. Ето съдържанието му:

„Чтомъ приѣмнете настоящето да ся прибегать комшіиски и привикать Господина Никола дядо Кателѣвъ, комуго кажете да дойде безъ друго тука на общинж-тж, зачтото има за много работи да ся пита; Ако ли съ добро нейска да дойде пишете ни и да го искаме чрезъ хюкюмета“.

На стр. 154, съ сжща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Господа Бърнио Чорбаджи и сички комшіи въ Кууджукъ. Ето съдържанието му:

„На 25 престаналаго мѣсяца, вы писахте, въ което вы казахте до тогавашны-тѣ потрѣбы; А сега ви казваме слѣдующитѣ:

Приносящій настоящето ны Господинъ Иванъ Радювъ родомъ отъ Шипка, зачтото желяетѣ и желяе да вы бжде учитель на дѣцата занаярѣдъ. По тая причинж Вы го проваждаме, когото приѣмнете и настанете въ еднж одая и да вы прибеге и учи дѣцата, ане да ходатъ и играятъ по улицитѣ. Него Го пазарихме отъ днеска до идущій

Димитровъ день за гроша 1,300 хилядо и триста и да го храните селски. Прочее приѣмнете го съ благодареніе и нѣка си слѣдва работата, нья го намѣрихте за врѣдянь, като за ваше село и за тва го проваждаме, споредъ както и вія го искате.

На стр. 155, съ дата 16. XII. 1868 год. сж помѣстени копия отъ две писма. Първото адресирано до Г-да членовѣ на Българската община въ Османъ Пазаръ, а второто до сжщитѣ въ Разградъ. И дветѣ писма иматъ еднакво съдържание, което превеждаме:

„На 24 престаналаго, Вы писахте, въ което имахтѣ притворяны Писму и Брошури пратени отъ цареградската Главна община; Тѣхъ ся надяваме да стѣ прѣли! Ето и днеска Ви притваряме второ, което нѣка Вы служи“.

На стр. 156, съ сжща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Господа членовѣ на Българскжтж общинж въ Провадія. По-гольмата частъ отъ писмтто е извѣтрѣло и не се чете. Едва се четатъ последнитѣ два пасажа. Ето съдържанието имъ:

„Тешюкюрнамето нема да правитѣ преди да Ви проводимъ копје.

Зачтото врѣмя не остана, Вы молимъ колкото е възможно по-скоро, нѣй проведетѣ стойностъ-тж на Лотерейны-тѣ бѣлетѣ.

П. З. Притвореното проведетѣ по надписа“.

На стр. 157, съ сжща дата, сж помѣстени копия отъ две писма. Първото е адресирано до Господа Вжлчанъ Чарбаджи въ Карапча, а второто до Господа членовѣ на Българскжтж община въ Балчикъ. Ето съдържанието на първото:

„Благодарно приѣхте честното Ви отъ 22 престаналаго, въ него писаны-тѣ Ви добрѣ проумѣхте.

Стойностъ-тж на Лотарейны-тѣ бѣлетѣ до тогъ часъ, зачтото ни внесе Г-нъ Иванъ изъ Карапча, затуй днеска му пишемъ, както и Ваша милость му пишете, зачтото время не остана“.

Съдържанието на второто писмо е следното: Благодарно приѣхте честното Ви отъ 4 того, въ него писаны-тѣ Ви добрѣ приѣхте.

Тешекюрнамето нѣма да правите преди да не Ви ся проводи копје отъ тука.

Притворянитѣ врѣмянно упжтеть по надписа имъ за мѣстата.

На стр. 158, съ сжща дата, е помѣстено копие отъ писмото до членовѣ на Българската община въ Джумая. Ето съдържанието му: